

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

V [REDAKCE] dne 14. října 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

30Si235 2019

Žadatel:

[REDAKCE]

Adresa pro doručení dokumentů:

[REDAKCE]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **38 C 1/2012**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **38 C 1/2012**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **17.05.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

[REDAKCE]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[REDAKCE]

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

V [REDAKCE] dne 14. října 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel:

[REDAKCE]

Adresa pro doručení dokumentů:

[REDAKCE]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **48 C 386/2013**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **48 C 386/2013**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **10.05.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

[REDAKCE]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[REDAKCE]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 44096 / 2019 Ev. číslo: eb0696af-1ac6-47ed-baf9-f14d24f675e6
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 717481536
 Věc: Žádosti o informace

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 14.10.2019 14:24:20 **Odesláno do DS dne:** 14.10.2019 14:24:20

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2
 Sériové číslo certifikátu: 3f367d Platnost: 19.12.2018 - 08.01.2020
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 14.10.2019 14:24:20)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 14.10.2019 13:40:10
 Datum a čas autom. ověření: 14.10.2019 14:29:19

Počet podaných příloh:2

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Okresní soud v České Lípě_38C12012.pdf			A	N	N					
	Podpis není připojen (žádný podpis).											
2		Okresní soud v České Lípě_48C3862013.pdf			A	N	N					
	Podpis není připojen (žádný podpis).											

Čas ověření příloh: 14.10.2019 14:29:19 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

	Technické parametry ¹ :	A=spĺňuje	N=nespĺňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 235/2019
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 16. října 2019

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 14. 10. 2019, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí zdejšího soudu č.j. 38 C 1/2012 – 177, a rozhodnutí č.j. 48 C 386/2013 – 26, obě s vyznačenou doložkou právní moci.

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Milan Vencl v. r.
předseda soudu

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Ing. Ivanou Šmakalovou ve věci
žalobkyně: **Bohemia Faktoring, a.s.**, IČO 27242617, sídlem Letenská 121/8, 118 00
Praha 1 - Malá Strana, zastoupená Mgr. Robertem Němcem, LL. M.,
advokátem sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1

proti žalovanému: [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE]

o zaplacení 12 952 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. V řízení, které bylo přerušeno usnesením podepsaného soudu ze dne 14. 5. 2014 č.j. 148 C 386/2013-15, se pokračuje.
- II. Řízení se zastavuje podle § 96 odst. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), neboť žalobkyně vzala žalobu v celém rozsahu zpět.
- III. Dle ustanovení § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř. nemá žádný z účastníků nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se domáhala rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit jí částku 12 952 Kč s příslušenstvím jako doplatku úvěru ze smlouvy č. [REDAKCE] poskytnutého žalovanému právním předchůdcem žalobkyně GE Multiservis, a.s.. Řízení bylo přerušeno z důvodu oddlužení žalovaného, kdy insolvenční řízení bylo dne 12. 2. 2019 skončeno usnesením o splnění oddlužení a osvobození dlužníka od placení pohledávek č.j. [REDAKCE] a tím rovněž odpadla překážka pro pokračování v tomto řízení. Z tohoto důvodu soud v řízení podle § 111 odst. 2 o. s. ř. pokračuje. Následně vzala žalobkyně žalobu zpět.

Podle ustanovení § 96 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Podle odst. 2 věta první cit. ustanovení, je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí, zastaví. Žalobkyně vzala žalobu ve smyslu § 96 o. s. ř. V plném rozsahu zpět před prvním jednáním ve věci. Soud proto řízení zastavil. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 146 odst. 1 písm. c) o. s. ř..

Jelikož řízení bylo zastaveno před prvním jednáním ve věci, žalobkyně má podle § 10 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nárok na vrácení soudního poplatku za řízení sníženého o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně uhradila soudní poplatek ve výši 800 Kč, soud o jeho vrácení nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Česká Lípa 15. dubna 2019

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Kořínková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10.05.2019. Připojení doložky provedla Alla Therová dne 15.10.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Fedorko a přisedících Věry Fišerové a Mgr. Ferdinanda Maráka v právní věci žalobce [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] zast. Mgr. Robertem Tschöplem, advokátem se sídlem Praha 4 – Braník, Pod Křížkem 428/4, proti žalovanému **Město Nový Bor**, IČ: 002 60 771, se sídlem Nový Bor, Náměstí Míru 1, zast. JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem se sídlem Nový Bor, Nám. Míru 1, **o zaplacení 1 951 715 Kč s přísl.**

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení částky 1 951 715 Kč s příslušenstvím se zamítá.**
- II. Žalobce je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 127 282,32 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 30. 12. 2011 se žalobce domáhal zaplacení ve výroku pod bodem I. uvedené částky jako náhrady platu od 11. 4. 2010 do 11. 10. 2010. Žalobce tvrdí, že u žalovaného je v pracovním poměru, ve funkci [redacted] městského úřadu, není mu však vyplácena žádná odměna. Nebyla mu doručena výpověď, byla mu doručena pouze nabídková povinnost a nařízení dovolené. Čárový kód neprokazuje, jaké listiny byly vloženy do obálky, kterou žalobce v prosinci 2009 převzal. Navíc listiny doručené žalobci neobsahují ani čárový kód ani jiné číslo jednací a také listiny s nabídkovou povinností a nařízením dovolené mají jiná čísla, než jaká jsou uvedena na obálce. Rozsudkem ze dne 20. 6. 2012 byla žaloba zamítnuta. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 4. 2. 2013, č.j. 29Co 542/2012-48, byl rozsudek zrušen. Odvolací soud uložil zdejšímu soudu, aby řádně zjistil, zda žalovaný doručil žalobci výpověď z pracovního poměru a uběhla výpovědní doba, tudíž zda pracovní poměr žalobce v období od 1. 3. 2010 do 31. 8. 2010 trval. Návrhy podanými ve dnech 29. 8. 2013, 7. 2. 2014, 18. 4. 2014, 9. 2. 2015, 8. 2. 2016, 6. 2. 2017 navrhl žalobce změnu žaloby. Usnesením ze dne 13. 9. 2013, č.j. 38c 1/2012-58, byla připuštěna změna žaloby na celkovou částku 274 190 Kč. Usnesením ze dne 21. 5.

2014, č.j. 38c 1/2012-89, byla připsána změna žaloby na celkovou částku 741 746 Kč. Usnesením ze dne 13. 8. 2015, č.j. 38c 1/2012-103, byla připsána změna žaloby na celkovou částku 1 145 069 Kč. Usnesením ze dne 11. 3. 2016, č.j. 38c 1/2012-116, byla připsána změna žaloby na celkovou částku 1 548 391 Kč. Usnesením ze dne 13. 2. 2017 byla připsána změna žaloby na celkovou částku 1 951 715 Kč. Usnesením ze dne 25. 10. 2013, č.j. 38c 1/2012-60, bylo řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení o určení neplatnosti odvolání z funkce [REDAKCE] Městského úřadu v Novém Boru, vedeného u Okresního soudu v České Lípě pod sp.zn. 6 C 17/2010. Usnesením ze dne 9. 2. 2017 bylo rozhodnuto, že v přerušovém řízení se pokračuje.

Žalovaný označil žalobu za nedůvodnou, ohledně odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] byl veden spor a dne 16. 2. 2012 byla krajským soudem zamítnuta žaloba o neplatnost odvolání z funkce. Nárok na náhradu mzdy se týká období, kdy žalobce již nebyl zaměstnancem žalovaného. Pokud by žalobci nebyla doručena výpověď, nemohl vůbec v žalobě tak podrobně argumentovat.

Soud provedl dokazování listinami a výsledkem žalobce a svědeckou výpovědí zaměstnankyně žalovaného. Z listiny označené jako **jmenování** bylo zjištěno, že dne **30. 5. 2003** byl žalobce jmenován [REDAKCE] Městského úřadu v Novém Boru s účinností od 1. 6. 2003. Z **platového výměru ze dne 1. 6. 2009** bylo zjištěno, že žalobci byl stanoven plat ve výši 25 340 Kč měsíčně a příplatek za vedení ve výši 8 187 Kč měsíčně. Z **odvolání ze dne 27. 11. 2009** bylo zjištěno, že žalobce byl odvolán z funkce [REDAKCE] městského úřadu a odvolání mu bylo doručeno dne 3. 12. 2009. Z **výpovědi z pracovního poměru ze dne 16. 12. 2009** bylo zjištěno, že žalovaný dal žalobci výpověď z pracovního poměru dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce s dvouměsíční výpovědní dobou počínající dne 1. 1. 2010. Listina byla označena čárovým kódem s číslem [REDAKCE]. Z **výplatní pásky za únor 2010** bylo zjištěno, že žalovanému bylo vyplaceno na platu a příplatcích 26 940 Kč. Ze **zápočtového listu ze dne 13. 3. 2010** bylo zjištěno, že žalovaný jako zaměstnavatel eviduje trvání pracovního poměru žalobce v období do 2. 1. 1997 do 28. 2. 2010. Z **dopisu žalovaného ze dne 16. 12. 2009** označené čárovým kódem s číslem [REDAKCE] bylo zjištěno, že žalobci byla nařízena dovolená na období od 16. 12. 2009 do 31. 12. 2009. Ze **sběrného archu spisu žalovaného ze dne 14. 7. 2010** bylo zjištěno, že žalovaný vede záznam o tom, že dne 16. 12. 2009 podal k poštovní přepravě nabídkovou povinnost při odvolání z funkce pod označením „MUNO [REDAKCE], [REDAKCE]“, výpověď z pracovního poměru dle § 52 písm. c) pod označením „MUNO [REDAKCE], [REDAKCE]“ a nařízení čerpání dovolené 16. 12. – 31. 12. 2009 pod označením „MUNO [REDAKCE], [REDAKCE]“. Z **dodejky** s adresou žalovaného označené „MUNO [REDAKCE], [REDAKCE]“ bylo zjištěno, že žalobce dne převzal dne 28. 12. 2009 obálku původně opatřenou touto dodejkou. Z **nabídkové povinnosti ze dne 16. 12. 2009**, označené čárovým kódem s číslem MUNO [REDAKCE], soud zjistil, že žalobci bylo nabídnuto 5 pracovních pozic. Z **dopisu žalobce ze dne 18. 2. 2010** bylo zjištěno, že žalovanému sděluje, že v prosinci převzal na poště dopis žalovaného, ve kterém byly obsaženy listiny o nařízení dovolené a o nabídkové povinnosti po odvolání z funkce [REDAKCE] podle žalobce v uvedených listinách není výpovědní důvod, o němž se nabídková povinnost zmiňuje dostatečně odůvodněn, žalobce trvá na dalším zaměstnávání. Z **dopisu žalovaného ze dne 26. 2. 2010** bylo zjištěno, že žalobci sděluje, že výpověď je platná a pracovní poměr žalobce skončí 28. 2. 2010. Z **doručenky ze dne 1. 3. 2010** bylo zjištěno, že žalovaný eviduje, že žalobci odeslal odpověď na jeho dopis, kterým se brání výpovědi. Z poštovního podacího archu ze dne 16. 12. 2009 bylo zjištěno, že žalovaný podal k poštovní přepravě obálku na adresu žalobce identifikovanou jako MUNO [REDAKCE], MUNO [REDAKCE]. Z ověřené kopie Diplomu Vysoké školy [REDAKCE] ze dne 26. 6. 1990 bylo zjištěno, že tento diplom potvrzuje, že žalobce ukončil studium vykonáním státní zkoušky z oboru právo a získal vysokoškolské vzdělání. Z **rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 9. 2011**, č.j. 6C 17/2010-76, bylo zjištěno, že soud rozhodl, že odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] Městského úřadu v Novém Boru, oznámeném žalobci starostou města Nový Bor, dopisem č.j. [REDAKCE] ze dne 27. 11. 2009, doručeném dne 3. 12. 2009 žalobci, je neplatné. Z **rozsudku Krajského soudu**

v **Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 16. 2. 2012**, č.j. 36Co 518/2011-99, bylo zjištěno, že soud rozhodl, že rozsudek okresního soudu se mění tak, že se žaloba o neplatnost odvolání žalobce z funkce zamítá. Z **usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2013**, č.j. 21Cdo 2070/2012-118, bylo zjištěno, že rozsudek krajského soudu byl zrušen. Z **rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2014**, č.j. 6 C 17/2010-234, bylo zjištěno, že soud rozhodl, že odvolání žalobce z funkce [redacted] Městského úřadu v Novém Boru, oznámeném žalobci starostou města Nový Bor, dopisem č.j. 83336/2009 ze dne 27.11.2009, doručeném dne 3.12.2009 žalobci, je neplatné. Z **rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 25. 6. 2015**, č.j. 36Co 606/2014-280, bylo zjištěno, že rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2014 byl potvrzen. Z **usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2016**, č.j. 21Cdo 5369/2015-306, bylo zjištěno, že odvolání žalovaného bylo odmítnuto. Z **usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 11. 2010**, č.j. 37C 100/2010-40, bylo zjištěno, že zdejší soud zastavil řízení o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru ze dne 16. 12. 2009, žaloba byla podána dne 30. 4. 2010, dne 9. 11. 2010 vzal žalobce žalobu zpět. Z **rozsudku zdejšího soudu ze dne 6. 10. 2016**, č.j. 7 C 20/2013-96, bylo zjištěno, že soud žalobě o zaplacení částky 930 000 Kč, které se žalobce domáhal z titulu výplaty osobního příplatku, vyhověl co do částky 31 000 Kč s příslušenstvím, ve zbytku žalobu zamítl s odůvodněním, že výpověď daná žalobci je platná a jeho pracovní poměr u žalovaného skončil dne 28. 2. 2010. Z **výslechu žalobce** bylo zjištěno, že dne 28. 12. 2009 převzal na poště obálku, která obsahovala nabídkovou povinnost a nařízení dovolené, další listiny v obálce nebyly. Obálka byla neporušená. Na listinách, které obdržel, nebyl žádný čárový kód, ten se přidává jako nálepka až dodatečně. Na nedostatky postupu žalovaného při výpovědi od počátku žalovaného upozorňoval, starostovi sdělil, že mu výpověď nebyla doručena. Žalobce má vysokoškolské vzdělání na právnické škole v [redacted] a středoškolské ze střední školy v [redacted]. Od roku 2010 žalobce pracoval na [redacted] na městské části, v [redacted]. Z **výslechu svědkyně** [redacted] bylo zjištěno, že jako zaměstnankyně žalovaného na místě [redacted] připravovala a odesílala výpověď žalovanému, sama vložila výpověď do obálky, obálku i výpověď v evidenci žalovaného označila číslem na samolepce, které označila jako PID, toto označení nebylo obsaženo na listinách pro žalobce, v rozporu se spisovým a skartačním řádem žalovaného nebyly listiny odeslané žalobci označeny ani číslem jednacím, které je podle svědkyně u žalovaného totožné s tzv. MUNO. Listiny posílané zaměstnanci neobsahují podle svědkyně žádné identifikační znaky.

Mezi účastníky je nesporné, že žalobce byl v pracovním poměru u žalovaného od roku 1997, v roce 2003 byl jmenován do funkce [redacted]. Mezi účastníky je také nesporné, že žalobci byla doručena dne 28. 12. 2009 obálka, sporné pak je, co bylo obsahem této obálky. Mezi účastníky je tedy sporné, zda žalobci byla doručena řádná výpověď z pracovního poměru a zda jeho pracovní poměr stále trvá.

Soud má za to, že ze samotného označení obálky identifikačním číslem evidence žalovaného a přidělením totožného čísla v evidenci po odeslání listiny, nemůže samo osobě prokazovat, že žalobci byla doručena řádná výpověď. Stejně tak nelze pro závěr o doručení výpovědi ze dne 16. 12. 2009 složit skutečnost, že žalobce dne 13. 3. 2010 připojil svůj podpis na zápočtový list. Soud tak musel vycházet kromě listin i z jiných důkazů, proto provedl důkaz jak účastnickým výslechem žalobce, tak důkaz výslechem svědkyně, která u žalovaného zajišťovala z titulu své pracovní pozice odesílání výpovědi. Žalobce jako účastník i žalobce v rámci své výpovědi tvrdil, že v obálce listina s výpovědí z pracovního poměru obsažena nebyla. S ohledem na jednoznačné tvrzení svědkyně [redacted] ve spojení se skutečností, že výpověď žalobci ze dne 16. 12. 2009 byla zařazena do evidence žalovaného pod značkou MUNO [redacted] a stejným identifikátorem byla označena i obálka, má soud za to, že žalobce dne 28. 12. 2009 převzal obálku, v níž výpověď ze dne 16. 12. 2009 obsažena byla. Postup žalobce zpochybňující obsah obálky lze označit za pochopitelnou a v podstatě racionální (i když nikoli originální) taktiku osoby, která s výpovědí z pracovního poměru nesouhlasí, ten, kdo takovou taktiku zvolí, ale musí být srozuměn s tím, že nemusí být úspěšná. Na jedné straně tak má soud skutkovou verzi žalobce založenou výlučně na jeho výpovědi, na straně

druhé pak skutkovou verzi založenou na výpovědi svědkyně, která je však navíc podpořena výše zmíněným kontextem listinných důkazů. Oba vyslyšení, jak žalobce z hlediska svého úspěchu ve sporu, tak svědkyně [REDAKCE] kvůli zájmu svého zaměstnavatele, mohou mít důvod nevypovídat pravdivě, postavení vyslychaných osob ale nemůže samo o sobě svědčit o jejich věrohodnosti či nevěrohodnosti. Soud vzhledem ke všem provedeným důkazům nemá důvod pochybovat o pravdivosti výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Podle soudu lze také vyloučit možnost, že by svědkyně např. s ohledem na větší počet odesílaných obálek zaměnila listiny či zapoměla listinu s výpovědí do obálky pro žalovaného vložit, lze sice připustit možnost, že svědkyně [REDAKCE] nevložila do obálky výpověď ze dne 16. 12. 2009, soud to ale na základě všech provedených důkazů nepovažuje za pravděpodobné. Samotný žalobce pak výslovně uvedl, že obálku přijal od pošty neporušenou, nelze tedy uvažovat ani o variantě, podle které by se obsah obálky změnil až po jejím odeslání v průběhu přepravy vinou jiné osoby nebo nahodilou událostí. Skutečnost, že svědkyně nepostupovala při odesílání a označování listiny ze dne 16. 12. 2009 zcela v souladu s vnitřním předpisem žalovaného je sice překvapující a ne zcela pochopitelné, podle soudu to ale nemůže mít vliv na skutečnost, zda výpověď byla žalobci řádně doručena (a ani na následující závěr soudu o skončení pracovního poměru). Podle soudu tvrzení o absenci určité listiny v odesílané obálce je možné označit za poměrně typickou a obvyklou obranu adresáta, v jehož zájmu není doručení listiny, která vůči němu vyvolává nepříznivé následky, důkazní břemeno o prokázání obsahu odesílané obálky pak je na odesílateli, v projednávaném případě žalovaném, který ale podle soudu důkazní břemeno unesl. Pro úplnost je třeba dodat, že za nepřipadnou lze označit argumentaci žalovaného, podle níž žalobce nemohl v rámci žaloby o neplatnost výpovědi reagovat tak podrobně pod bodem III. své žaloby, pokud by mu nebyla doručena výpověď, pro takovou argumentaci podle soudu postačovala znalost obsahu listiny ze dne 16. 12. 2009 s nabídkovou povinností (jak ostatně vysvětlil sám žalobce při jednání dne 13. 2. 2017).

Soud má tak za prokázané, že žalobce byl zaměstnancem žalovaného, od 1. 6. 2003 ve funkci [REDAKCE] městského úřadu. Dne 27. 11. 2009 byl žalobce z funkce odvolán. Jeho odvolání z funkce bylo pravomocným rozhodnutím soudu shledáno za neplatné. Vedle odvolání z funkce byla žalobci dne 16. 12. 2009 dána výpověď z pracovního poměru, výpověď byla žalobci dne 28. 12. 2009 řádně doručena.

Soud pro právní posouzení vztahů účastníků aplikoval ustanovení zákoníku práce, zákona o obcích a zákona o úřednících územních samosprávních celků. Žalovaný jako obec je územním samosprávným celkem ve smyslu ust. § 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. § 1 odst. 1 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávních celků, ve znění pozdějších předpisů, je tímto zákonem upraven pracovní poměr úředníků územních samosprávních celků. Podle § 1 odst. 2 téhož zákona se na pracovní právní vztahy úředníků územně samosprávních celků vztahuje zákoník práce, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 109 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, za vykonanou práci přísluší zaměstnanci mzda, plat nebo odměna z dohody za podmínek stanovených tímto zákonem, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak; podle odst. 3 písm. b) plat je peněžité plnění poskytované za práci zaměstnanci zaměstnavatelem, kterým je územní samosprávný celek. Podle § 12 odst. 4 zákona č. 312/2002 Sb. odvoláním nebo vzdáním se funkce vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu pracovní poměr nekončí; to neplatí, jestliže byl pracovní poměr založen jmenováním na dobu určitou. Územní samosprávný celek je povinen podat vedoucímu úředníku nebo vedoucímu úřadu návrh na změnu jeho dalšího pracovního zařazení u územního samosprávného celku na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže územní samosprávný celek nemá pro vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu takovou práci nebo

ji vedoucí úředník či vedoucí úřadu odmítne, jde o překážku v práci na straně územního samosprávného celku a současně je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Podle § 50 odst. 1 zákoníku práce výpověď z pracovního poměru musí být písemná, jinak se k ní nepřihlíží. Dle odst. 2 zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď jen z důvodu výslovně

stanoveného v § 52. Dle odst. 4 dá-li zaměstnavatel zaměstnanci výpověď (§ 52), musí důvod ve výpovědi skutkově vymezit tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem. Dle § 51 odst. 1 zákoníku práce byla-li dána výpověď, skončí pracovní poměr uplynutím výpovědní doby. Výpovědní doba musí být stejná pro zaměstnavatele i zaměstnance a činí nejméně 2 měsíce, s výjimkou vyplývající z § 51a. Výpovědní doba smí být prodloužena jen smlouvou mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem; tato smlouva musí být písemná. Dle odst. 2 výpovědní doba začíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení výpovědi a končí uplynutím posledního dne příslušného kalendářního měsíce.

Žalobce uplatnil ve smyslu ust. § 72 zákoníku práce neplatnost rozvázání pracovního poměru v dvouměsíční lhůtě v řízení u zdejšího soudu vedeném pod sp.zn. 37C 100/2010, toto řízení ale skončilo na základě zpětvzetí žaloby v listopadu 2009 zastavením, tedy bez věcného rozhodnutí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu otázka platnosti rozvazovacího právního úkonu pracovního poměru (v projednávané věci výpovědi) nemůže být řešena jako otázka předběžná v řízení o náhradu mzdy při neplatném rozvázání pracovního poměru, o neplatnosti rozvázání pracovního poměru může být rozhodováno jedině v samostatném řízení podle § 72 zákoníku práce (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2006, sp.zn. 21Cdo 3016/2006; ze dne 15. 10. 2001, sp.zn. 21 Cdo 2208/2000; ze dne ze dne 19. 3. 1997, sp.zn. 2 Cdon 475/96). Podle zdejšího soudu ale za situace, kdy žalobce vzal žalobu o neplatnost výpovědi zpět, by nemožnost vyřešení takové otázky vedla k absurdním a pro žalobce nespravedlivým důsledkům, zvláště tehdy, kdy žalobce spoléhal na výsledky řízení o svém odvolání z funkce ██████████. Soud se tak pro úplnost zabývat i dalším aspektem vztahu účastníků, následky rozhodnutí soudu o platnosti odvolání z funkce ██████████. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2003, sp.zn. 21Cdo 521/2003, zaměstnavatel může rozvázat se zaměstnancem pracovní poměr výpovědi podle fikce nadbytečnosti kdykoli po doručení rozhodnutí o odvolání z funkce, taková výpověď ale nemůže vést ke skončení pracovního poměru dříve než v den, v němž nastává účinnost odvolání z funkce. Lze – li k takovému závěru Nejvyššího soudu přistoupit striktně formálně, účinnost odvolání z funkce ██████████ v případě žalobce nastala dne 30. 11. 2009 a pracovní poměr tak mohl skončit kdykoli po tomto datu, bez ohledu na to, zda bylo následně odvolání z funkce ██████████ shledáno jako neplatné. Jinými slovy, jakkoli takový závěr může z hlediska žalobce vypadat absurdně, v této otázce se naopak soud musel přiklonit k výkladu přísně formálnímu, podle něhož případnému skončení pracovního poměru nic ve výše uvedeném smyslu nebránilo. Soud se následně zabýval předběžnou otázkou platnosti skončení pracovního poměru i s vědomím, že takový závěr nemusí vyvolat pro účastníky relevantní následky a dospěl k závěru, že shora uvedený pracovní poměr se řídil speciálními ustanoveními zákona č. 312/2002 Sb. a subsidiárně zákoníkem práce, který se aplikuje pouze v případě, že zmiňovaný zákon určitou situaci neupravuje. Žalobce požadoval úhradu platu od 11. 4. 2010, podle soudu je ale evidentní, že od března 2010 již pracovní poměr žalobce netrval. Žalobci byla dne 28. 12. 2009 řádně doručena výpověď, která splňovala všechny náležitosti ust. § 50 a násl. zákoníku práce, měla písemnou formu a byl v ní uveden důvod obsažený v ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, který byl dle soudu také dostatečně vymezen ve smyslu ust. § 50 odst. 4 zákoníku práce, byla v ní uvedena i minimální výpovědní doba v trvání dvou měsíců ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákoníku práce. Pokud pracovní poměr skončil uplynutím dvouměsíční výpovědní doby dne 28. 2. 2010 a od března 2010 tedy netrval, nemohl vykonávat a ani nevykonával žalobce pro žalovaného práci a nemůže mu tedy příslušet plat. Žalobu tedy musel soud považovat za nedůvodnou a jako takovou ji zamítnout.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, má proto proti žalobci právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, při jejich výpočtu však soud nemohl postupovat dle vyčíslení právního zástupce žalovaného, ale způsobem, jakým to správně učinil zástupce žalobce ve svém podání ze dne 29. 3. 2017, tedy podle toho, jak se měnil předmět řízení (výše žalované částky). Náhradu nákladů činí odměna za právní zastoupení 104 090 Kč dle ust. § 6 odst. 1, § 7 bod 5,6 a § 11 odst. 1,2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů: **8 úkonů právní služby po 7 700 Kč z tarifní hodnoty 164 730**

Kč (převzetí věci, vyjádření k žalobě ze dne 23. 2. 2012, účast při jednání dne 20. 6. 2012, vyjádření k odvolání ze dne 3. 10. 2012, účast při jednání dne 27. 5. 2013, vyjádření ze dne 17. 4. 2013, vyjádření k návrhu na změnu žaloby ze dne 11. 9. 2013 s tím, že z hlediska obsahu musel soud jednovětě vyjádření ze dne 11. 9. 2013 honorovat analogicky ve smyslu ust. § 11 odst. 2 advokátního tarifu pouze poloviční sazbou a úkon spočívající v účasti při jednání dne 12. 4. 2012, kdy oba právní zástupci avizovali smírné řešení, nepovažoval soud za možné a spravedlivé honorovat vůbec) celkem ve výši 57 750 Kč; **1 úkon** právní služby po 11 300 Kč **z tarifní hodnoty 741 746 Kč** (vyjádření k návrhu na změnu žaloby ze dne 27. 7. 2015 s tím, že z hlediska obsahu musel soud toto jednovětě vyjádření honorovat analogicky ve smyslu ust. § 11 odst. 2 advokátního tarifu pouze poloviční sazbou) celkem ve výši 5 650 Kč; **1 úkon** právní služby po 12 900 Kč **z tarifní hodnoty 1 145 069 Kč** (vyjádření k návrhu na změnu žaloby ze dne 3. 3. 2016 s tím, že z hlediska obsahu musel soud toto jednovětě vyjádření honorovat analogicky ve smyslu ust. § 11 odst. 2 advokátního tarifu pouze poloviční sazbou) celkem ve výši 6 450 Kč; **1 úkon** právní služby po 14 500 Kč **z tarifní hodnoty 1 548 391 Kč** (účast při jednání dne 13. 2. 2017) celkem ve výši 14 500 Kč; **1 úkon** právní služby po 16 140 Kč **z tarifní hodnoty 1 951 715 Kč** (účast při jednání dne 24. 3. 2017) celkem ve výši 16 140 Kč; 12x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu, celkem 3 600 Kč. Soud přiznal náhradu cestovních výdajů ve výši 302 Kč (za 4 cesty k jednání ve dnech 20. 6. 2012, 27. 5. 2013, 13. 2. 2017 a 24. 3. 2017 ze sídla právního zástupce do sídla soudu a zpět při délce jedné cesty 10 km, průměrné spotřebě paliva vozidla právního zástupce ve výši 8,2 l nafty na 100km, výši cestovní náhrady 3,70 Kč za lkm a ceně za 1l motorové nafty v roce 2012 ve výši 34,90 Kč; výši cestovní náhrady 3,60 Kč za lkm a ceně za 1l motorové nafty v roce 2013 ve výši 36,10 Kč; výši cestovní náhrady 3,90 Kč za lkm a ceně za 1l motorové nafty v roce 2017 ve výši 29,50 Kč) a náhradu za promeškaný čas ve výši 800 Kč za 8 započatých půlhodin po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu. Soud přiznal také náhradu 21% DPH ve výši 22 090,32 Kč, již je advokát povinen ve smyslu § 137 odst. 3 o. s. ř. z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec, prostřednictvím zdejšího soudu, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V České Lípě dne 30. 3. 2017

Mgr. Martin Fedorko, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení
Adela Pechková